

откакъ Господъ нашъ е страдалъ, сж дразнили церквж-тж, но и такъвъ досадникъ като този, не може вече да бжде!” Това было цѣла присѫда; но, пакъ, нѣшо въ брошуркж-тж му направило впечатлѣніе; и той ѹж зелъ съ себе си, за да разгледа, може-бы, по-отблизо смѣлы-тѣ и утвърженія. Но когато двама-та пріятели ся събрали вторы пжть, забѣлѣжило ся чудесно промѣненіе въ Бугенхагена. “Що да кажж?” казалъ той; и нискый-тъ му гласъ былъ пъленъ съ значеніе. “Цѣлый свѣтъ е былъ въ мракъ; само този человѣкъ вижда истинж-тж и іж исказва.” Втора-та му присѫда была по-обмыслена отъ първж-тж, и тя была по-снисходителна. Нѣма съмнѣніе че нова-та брошурка ся е прочела нѣколко пжти отъ него и отъ всички-тѣ му пріятели. Жаркъ да защищава истинж-тж коjkто открылъ, Бугенхагенъ настоявалъ да ся пріеме тя отъ всички които подпадали подъ негово-то вліяніе.

Въ начало-то, Игуменъ Болдуанъ назначилъ Бугенхагена да прѣподава на младежы-тѣ; а Бугенхагенъ ся помжчилъ сега да вкара старый-тъ си пріятель въ пжть-тъ който му ся виждалъ толковъ явенъ: и трудъ-тъ му не отишель напраздно. Но едно слѣд-